

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 235
Hyväksytty: FCI 20.12.2012
Kennelliitto 2.4.2013

TANSKANDOGGI
(DEUTSCHE DOGGE)
Alkuperämaa: Saksa

1/7

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: **FCI:N LUOKITUS:**

Seura-, vahti- ja vartiokoiria
Ryhmä 2 pinserit, snautserit, molossityypiset
ja sveitsinpaimenkoirat
alaryhmä 2.1 molossi- ja mastiffityypiset
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Nykyisen tanskandoggin esi-isinä pidetään vanhoja ”Bullenbeissereita” sekä villisikakoiria, jotka olivat englantilaistyyppisen vahvan mastiffin ja nopean, ketterän vinttikoiran välimuotoja. Ensisijaisesti dogginimitystä käytettiin suuresta ja voimakkaasta koirasta, jonka ei tarvinnut olla mitään tiettyä rotua. Myöhemmin näiden koirien eri väri- ja kokomuunnoksia kutsuttiin monilla eri nimillä: ulmindoggi, englannindoggi, tanskandoggi, ”Hatzrude”, villisikakoiria (Saupacker) ja suurdoggi.

Vuonna 1878 seitsemän aktiivista kasvattajaa ja ulkomuototuomaria kokoontui yhteen Berliinissä tohtori Bodinusin johdolla, ja tämä ryhmä päätti ryhtyä kutsumaan kaikkia edellä mainittuja muunnoksia nimellä ”Deutsche Dogge”. Näin luotiin perusta itsenäisen saksalaisen koirarodun kasvatukselle.

Vuoden 1880 Berliinin näyttelyn seurauksena näille doggeille vahvistettiin ensimmäinen rotumääritelmä. Vuodesta 1888 rotumääritelmästä on ollut vastuussa samaa vuonna perustettu yhdistys ”Deutsche Doggen-Club 1888 e.V.”, ja sitä on vuosien varrella muutettu useaan otteeseen. Nykyinen rotumääritelmä on laadittu FCI:n mallin mukaiseksi.

YLEISVAIKUTELMA: Tanskandoggin jalossa ulkomuodossa suureen kokoon sekä voimakkaaseen ja tasapainoiseen rakenteeseen yhdistyvät ylväys, voima ja tyylikkyys. Voimakkaassa olemuksessa yhdistyvät jalous, tasapainoisuus, sopusuhtaiset linjat ja erityisen ilmeikäs pää, ja se antaa veistoksellisen vaikutelman. Se ei koskaan ole karkeatekoinen tai hento. Tanskandoggi on koiramaailman Apollo, aina täydellisen tasapainoinen ja sukupuolileimaltaan selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Lähes neliömäinen, erityisesti urokset; nartut voivat olla rungoltaan hieman pitempiä.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ystävällinen, lempeä ja omistajiinsa kiintynyt. Voi olla pidättyväinen vieraita kohtaan. Aina itsevarma, peloton, helposti käsiteltävä ja rauhallinen seura- ja perhekoira, jolla on korkea ärsytyskynnys; ei käytökseltään hyökkäävä.

PÄÄ

Suhteessa kokonaisuuteen, pitkänomainen, kapea, selväpiirteinen, ilmeikäs, ei koskaan kiilamainen. Hyvin meislautunut, erityisesti silmien alta. Etäisyyden kirusta otsapenkereeseen tulee olla mahdollisimman sama kuin otsapenkereestä vain

hieman erottuvaan niskakyhmyyn. Kuonon ja kallon ylälinjojen tulee olla ehdottoman yhdensuuntaiset. Edestä katsottuna pään tulee näyttää kapealta, ja kuononselkä on mahdollisimman leveä.

Kallo: Kulmakaaret ovat hyvin kehittyneet, eivät kuitenkaan korostuneet.

Otsapenger: Selvästi erottuva.

Kirsu: Hyvin kehittynyt, pikemminkin leveä kuin pyöreä; sieraimet ovat suuret. Kirsun tulee olla musta, poikkeuksena musta-valkokirjavat koirat (harlekiinit). Niilläkin musta kirsu on toivottava, mustaläiskäinen tai lihanvärinen kirsu on kuitenkin sallittu. Sinisillä koirilla kirsu on antrasiitinvärinen (haalistunut musta).

Kuono: Syvä ja mahdollisimman suorakaiteen muotoinen. Kuononselkä ei koskaan saa olla kovera, kupera tai kirsua kohti laskeva.

Huulet: Selvä huulikulma. Hieman, mutta ei liian riippuvat eikä tiukat huulet. Huulten pigmentti on tumma, musta-valkokirjavilla koirilla sallitaan puutteellisesti pigmentoituneet tai lihanväriset huulet.

Leuat / hampaat: Hyvin kehittyneet, leveät leuat. Vahva, terve ja täydellinen leikkaava purenta (42 hammasta hammaskaavion mukaisesti). Kaikki poikkeamat täydellisestä leikkaavasta purennasta (paitsi alaleuan P1:sten puuttuminen) erittäin ei-toivottuja.

Posket: Poskilihakset vain hieman erottuvat, eivät missään tapauksessa ulkonevat.

Silmät: Keskikokoiset, mantelinmuotoiset, ilmeeltään eloiset, ystävälliset ja älykkäät. Silmäluomet ovat tiiviit. Eivät liian kaukana toisistaan eikä syvällä sijaitsevat. Mahdollisimman tummat; pistävän vaaleat tai meripihkanväriset silmät ei-toivotut, joskin sinisillä koirilla hyväksytään hieman vaaleammat silmät. Musta-valkokirjavilla (harlekiinit) sallitaan vaaleat (jämsäsiniset) tai keskenään eriväriset silmät.

Korvat: Keskikokoiset, luonnollisesti riippuvat ja korkealle kiinnittyneet, etureunastaan poskenmyötäiset. Eivät kallon yläpuolelle kohoavat tai matalalle kiinnittyneet, eivät litteästi päätä pitkin riippuvat eivätkä haja-asentoiset.

KAULA: Pitkä, kuiva ja lihaksikas, ei koskaan lyhyt eikä paksu. Sulavasti lapoihin kiinnittyvä ja hieman päätä kohti kapeneva, niskalinja on kaareva. Pystyasentoinen mutta hieman etuviisto, ei ns. kauriinkaula. Löysä kaulanahka on erittäin ei-toivottu.

RUNKO

Säkä: Voimakkaan rungon korkein kohta. Säkä muodostuu lapaluiden harjanteista, jotka ovat korkeammalla kuin okahaarakkeet.

Selkä: Lyhyt ja kiinteä, lähes vaakasuora ja laskee vain hieman taaksepäin. Selkä ei koskaan saa olla pitkä eikä ylälinja takakorkea.

Lanne: Hieman kaartuva, leveä ja voimakaslihaksinen.

Lantio: Leveä, vahvalihaksinen, ristiluusta hännän kiinnityskohtaan hieman laskeva ja siihen huomaamattomasti liittyvä. Lantio ei saa olla jyrkästi laskeva tai täysin vaakasuora.

Rintakehä: Kyynärpäihin ulottuva. Selvästi kaartuvat, pitkälle taakse ulottuvat kylkiluut. Rinta on melko leveä ja syvä, eturinta selvästi erottuva mutta rintalastan kärki ei liian voimakkaasti korostunut. Rintakehä ei koskaan tynnyrimäinen, litteä tai matala.

Alalinja ja vatsa: Vatsalinja nousee sulavasti taaksepäin ja muodostaa rintakehän alaosan kanssa kauniisti kaartuvan linjan. Myöskään penikoineen nartun alalinja ei saisi olla veltto.

HÄNTÄ: Kintereisiin ulottuva, ei liian pitkä eikä lyhyt. Korkealle kiinnittynyt, tyvestään leveä ja kärkeä kohti tasaisesti oheneva, ei liian korkealle tai matalalle kiinnittynyt eikä liian paksu. Koiran ollessa levossa häntä riippuu luonnollisella kaarella. Koiran innostuessa ja liikkuessä häntä on hieman sapelimaisesti kaartunut, se ei kuitenkaan nouse huomattavasti selkälinjan yläpuolelle. Koukuksi kiertyvä tai sivulle kääntyvä häntä sekä harjamainen hännän karvoitus eivät ole toivottuja.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Riittävästi kulmautuneet, vahvaluustoiset ja lihaksikkaat.

Lavat: Voimakaslihaksiset. Pitkä ja viisto lapaluu on n. 100–110° kulmassa olkavarteen nähden.

Olkavarret: Voimakkaat ja lihaksikkaat, hyvin rungonmyötäiset, hieman lapaluita pitemmät.

Kyynärpäät: Eivät ulko- eivätkä sisäkierteiset.

Kyynärvarret: Voimakkaat ja lihaksikkaat, edestä ja sivulta katsottuna täysin pystysuorat.

Ranteet: Voimakkaat, tiiviit ja vain hieman kyynärvarren rakenteesta erottuvat.

Välikämmenet: Voimakkaat, edestä katsottuna suorat, sivulta katsottuna vain hieman viistot.

Etukäpälät: Pyöreät, varpaat hyvin kaartuvat ja tiivisasentoiset (ns. kissankäpälät). Kynnet ovat lyhyet, vahvat ja mahdollisimman tummat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Luusto on kauttaaltaan vahvojen lihaksien peittämä, jolloin lantio, lonkka ja reisi vaikuttavat leveiltä ja pyöristyneiltä. Voimakkaat, hyvin kulmautuneet takaraajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset eturaajojen kanssa.

Reidet: Pitkät, leveät ja hyvin lihaksikkaat.

Polvet: Voimakkaat, lähes suoraan lonkkanivelen alapuolella sijaitsevat.

Sääret: Pitkät ja lihaksikkaat, suunnilleen reiden pituiset.

Kintereet: Voimakkaat ja vakaat, eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Välijalat: Lyhyet ja voimakkaat, lähes kohtisuorassa alustaan nähden.

Takakäpälät: Pyöreät, varpaat hyvin kaartuvat ja tiivisasentoiset (ns. kissankäpälät). Kynnet ovat lyhyet, vahvat ja mahdollisimman tummat.

LIIKKEET: Tasapainoiset, sulavat, maatavoittavat ja keveän joustavat; raajojen tulee edestä ja takaa katsottuna liikkuu yhdensuuntaisesti ja hyvässä tasapainossa. Ei koskaan lyhytaskeliset tai peitsaavat.

NAHKA: Tiiviisti pinnanmyötäinen, yksivärisillä hyvin pigmentoitunut, musta-valkokirjavilla pigmentointi on läiskien mukainen.

KARVAPEITE

Karva: Hyvin lyhyttä ja tiheää, sileää, rungonmyötäistä ja kiiltävää. Ei koskaan karkeaa, kiillotonta tai kaksinkertaista.

Väri: Tanskandoggia jalostetaan kolmena erillisenä väriyhmänä: a) keltaiset ja juovikkaat, b) harlekiinit ja mustat, sekä c) siniset.

Keltainen: Vaalean kullankeltaisesta syvään kullankeltaiseen, musta maski on toivottava. Väri ei koskaan harmahtava, sinertävä tai nokinen. Ei valkoisia merkkejä.

Juovikas: Pohjaväri vaalean kullankeltaisesta syvään kullankeltaiseen, jossa mahdollisimman säännölliset ja selvästi erottuvat, kylkiluiden suuntaiset mustat juovat. Musta maski on toivottava. Juovat eivät saa näyttää haalistuneilta. Ei valkoisia merkkejä.

Harlekiini (musta-valkokirjava): Pohjaväri on puhtaan valkoinen, mieluiten ilman pieniä pilkkuja. Valkoisella pohjalla on rosoreunaisia, puhtaan mustia läiskiä, jotka ovat jakautuneet tasaisesti yli koko rungon. Harmaat tai ruskehtavat läiskät tai sävyt mustissa läiskissä eivät ole toivottuja, ei myöskään sinertävänharmaat pilkut valkoisessa värisä. Esiintyy myös ns. harmaaharlekiini-väriä (harmahtava pohjaväri, jossa mustia läiskiä), joka ei ole toivottu mutta ei myöskään hylättävä.

Musta: Kiiltävän musta, valkoiset merkit rinnassa ja raajoissa ovat sallittuja. Mustiin lasketaan myös mantteliväriset, joissa musta väri manttelin tai peitteen tavoin peittää rungon ja kuono, kurkku, rinta, vatsanalue, raajat ja hännänpää voivat olla valkoiset. Tähän värimuunnokseen sisältyvät myös koirat, joiden pohjaväri on valkoinen ja mustat läikät ovat suuria ja laattamaisia ("plattenhunde"). Mustassa värisä ei saa olla kellertävää, ruskeaa eikä sinertävää sävyä.

Sininen: Puhtaan teräksen sininen, valkoiset merkit rinnassa ja käpälissä ovat sallittuja. Värisä ei saa olla kellertävää tai mustansinistä sävyä.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset vähintään 80 cm ja enintään 90 cm
Nartut vähintään 72 cm ja enintään 84 cm

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Riittämätön otsapenger.
- Sisäänpäin kiertynyt alahuuli (alahuuli jää ylä- ja alaetuhampaiden väliin).
- Yksittäisten etuhampaiden epäsäännöllinen asento, mikäli purenta pääosin pysyy oikeana; liian pienet hampaat. Osittainen tasapurenta.
- Ulkonevat tai syvällä sijaitsevat silmät.
- Löysät tai liioitellun lihaksikkaat lavat; jyrkkäasentoiset lapaluut.
- Löysät kyynärpäät.
- Taipuneet, paisuneet tai eteenpäin kääntyvät ranteet.
- Huomattavan heikot, liian viistot tai pystyt välikämmenet.
- Liian niukasti kulmautuneet tai ylikulmautuneet takaraajat.
- Hyvin niukasti kulmautuneet, paisuneet tai epävakaat kintereet.
- Pihikinttuisuus, kapea-asentoiset kintereet, länkisäärisyys.
- Hajavarpaiset tai pitkät kypälät. Takakannukset.

VAKAVAT VIRHEET:

- Itseluottamuksen puute, arkuus, hermostuneisuus
- Pyöreä kallo, liian ulkonevat poskilihakset
- Löysät silmäluomet, punoittavat sidekalvot
- Notko- tai köyryselkä
- Liian laskeva lantio
- Jatkuva peitsaaminen
- Rikkihakkautunut, kärkeään paksuuntunut tai tyytistetty häntä

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- pelkopureminen, matala ärsytyskynnys
- maksanvärinen tai halkinainen kirsu
- ylä-, ala- tai vino purenta, tasapurenta, puuttuvat hampaat (kahden P1:n puuttuminen alaleuasta hyväksytään)
- ulko- tai sisäkierteiset tai liian löysät silmäluomet (ektropium, entropium, makroblepharium)
- muilla kuin harlekiinivärisillä koirilla vedensiniset tai keskenään eriväriset silmät

- häntämutka (= epämuodostuneita häntänikamia)
- hopeansininen tai isabellanväri keltaisilla ja juovikkailla koirilla
- keltaisilla, juovikkailla ja sinisillä koirilla: valkoinen otsapiirto, kaulus, sukat tai hännänpää.
- virheellinen harlekiiniväri ("posliiniharlekiini"): juovikkaat, siniset tai keltaiset laikut
- albiinot (= ei lainkaan mustaa pigmenttiä)
- kuurous
- rotumääritelmän antaman säkäkorkeuden alitus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.